

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 11) תשכ"ה-1965 *

1. בסעיף 1 לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד-1953¹ (להלן – החוק העיקרי) – תיקון סעיף 1

(1) בסעיף קטן (א), במקום הגדרת "עובד עצמאי" יבוא:

"עובד עצמאי", לענין שנת כספים פלונית, או חלק ממנה – מי שעוסק אותה תקופה במשלח-ידו, שלא כעובד, לפחות 12 שעות בשבוע בממוצע והכנסתו החדשית הממוצעת ממשלח-ידו היא לפחות 60 לירות או כל סכום אחר שקבע שר העבודה בתקנות; שיטת החישוב לפי האמור תיקבע בתקנות";

(2) בסעיף קטן (ב), בפסקה (1), יווסף "אולם כחבר אגודה שיתופית שהיא קיבוץ או מושב שיתופי רואים את החבר כעובד ואת הקיבוץ או המושב השיתופי כמעבידו, אף אם התפקיד אינו מבוצע במפעל האגודה או מטעמה, ובלבד שהחבר עסק בתפקידו זה במסגרת סידור העבודה, ולא על פי התקשרות אישית בינו לבין מעביד אחר";

(3) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) עובד עצמאי שהיה למבוטח שאינו עובד ולא עובד עצמאי, ייחשב כעובד עצמאי עד לתאריך שבו הודיע הוא למוסד, או המוסד לו בדואר, על היותו למבוטח כאמור; אולם רשאי המוסד, לפי שיקול דעתו ולבקשת העובד העצמאי או הזכאי לגימלה מכוחו, לראותו כעובד עצמאי או כמבוטח שאינו עובד ולא עובד עצמאי, למרות ההודעה האמורה או אף בהעדרה."

2. בסעיף 2 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ה) (1) המוסד רשאי, לאחר התייעצות בוועדת העבודה של הכנסת ובמועצה האמורה בסעיף 74 ועל פי הסכם בינו לבין הממשלה, ליתן בשם הממשלה שלא בדרך קבע, לכלל תושבי המדינה או לסוגים מהם, הטבות סוציאליות שאינן ניתנות לפי חוק זה או לפי כל חיקוק אחר;

(2) אוצר המדינה יחזיר למוסד כל סכום שהוציא למתן ההטבות האמורות, הכל כפי שייקבע בהסכם האמור בפסקה (1)."

3. בסעיף 3 לחוק העיקרי – תיקון סעיף 3

(1) בסעיף קטן (א), יימחקו המלים "או בת חמישים חמש ומעלה";

(2) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) אשה נשואה שבעלה מבוטח לפי חלק זה העובדת במשק ביתה בלבד או שאינה עובדת ואינה עובדת עצמאית (בחוק זה – עקרת בית), אינה מבוטחת לפי חלק זה על אף האמור בסעיף קטן (א), אולם רשאי המוסד, אם נתבקש לעשות כן, לבטחה או להפסיק ביטוחה לפי התנאים שייקבעו בתקנות; הוראת סעיף קטן זה לא תחול על עקרת-בית

* נחקל בכנסת ביום ח' בניסן תשכ"ה (7 באפריל 1965); הצעת החוק ודברי הסבר סורסמו בח"ח 621 תשכ"ד, עמ' 246. 1 ס"ה תשי"ד, עמ' 8; תשט"ו, עמ' 127; תשי"ז, עמ' 88, עמ' 90, עמ' 178; תשי"ט, עמ' 160; תש"ך, עמ' 86; תשכ"ב, עמ' 40; תשכ"ג, עמ' 120; תשכ"ד, עמ' 8, עמ' 121.

שמוה שנתיים נעלמו עקבות בעלה או שהוא נמצא שלא בהסכמתה תקופה כאמור בחוץ-לארץ ולא גשא במוזנותיה.”;
(3) במקום סעיף קטן (ג) יבוא:

“ג) אשה שאינה עובדת ואינה עובדת עצמאית ולפי הסעיפים 2, 3, 5 או 6 לתוספת השניה או לפי הסעיפים 2, 3, 5, 6 או 7 לתוספת הששית מגיעה לה קצבה – אינה מבוטחת לפי חלק זה, אולם רשאי המוסד, אם נתבקש לעשות כן, לבטחה או להפסיק ביטוחה, לפי התנאים שייקבעו בתקנות.”;

(4) בסעיף קטן (ד), במקום הסיפה המתחילה ב”אולם” יבוא “אולם רשאי המוסד, אם נתבקש לעשות כן, לבטחם או להפסיק ביטוחם, לפי התנאים שייקבעו בתקנות”.

תיקון סעיף 5

4. בסעיף 5 לחוק העיקרי –

(1) במקום פסקה (1) יבוא:

“1) למבוטח שפרש מכל משלח-יד – ששים וחמש ומעלה בגבר וששים ומעלה באשה; המוסד יראה מבוטח כמי שפרש מכל משלח-יד אם לפי דעת המוסד נתקיימה בו אחת מאלה:
(א) הוא עובד מזמן לזמן;

(ב) התעסקותו במשלח-יד צומצמה במידה ניכרת ואינה סותרת את המושג פרישה;

ובלבד שהכנסתו השנתית מעבודה או מהתעסקות כאמור אינה עולה על 2400 לירות – אם ישנם תלויים בו ועל 1800 לירות – אם אין תלויים בו, או על כל סכום אחר ששר העבודה באישור ועדת העבודה של הכנסת קבע בשים לב לחגודות בשכר העבודה ומיום שקבע”;

(2) אחרי פסקה (3) יבוא:

“4) שר העבודה, באישור ועדת העבודה של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות סוגי מקרים בנוסף על האמורים בפסקה (1), שבהם רשאי המוסד, לפי שיקול דעתו, לראות מבוטח כמי שפרש מכל משלח-יד.”

תיקון סעיף 7

5. האמור בסעיף 7 לחוק העיקרי יסומן (א) ואחריו יבוא:

“ב) גרושה שבתאריך הגירושין מלאו לה 55 שנה, לא תודקק לתקופת אכשרה לפי סעיף קטן (א) זולת אם היתה מבוטחת ערב הגירושין ולא נרשמה בהתאם להוראות בדבר רישום החלות עליה לפי סעיף 60.”

תיקון סעיף 10

6. בסעיף 10 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א) –

(1) בפסקה (3), במקום “אלמנתו” יבוא “בן-זוגו או ילדו”;

(2) בפסקה (4), במקום “תשע עשרה שנה” יבוא “שמונה עשרה שנה”;

(3) אחרי פסקה (4) יבוא:

“5) מבוטח לפי חלק ב' בלבד שנפטר כתוצאה מפגיעה בעבודה.”

“(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו אם הנפטר הוא:

(1) מבוטח שעדיין לא מלאה שנה מהיום שנעשה לראשונה חושב ישראל;

(2) מבוטח שעדיין לא מלאו לו 19 שנה;

(3) גרושה או אלמנה – והפטירה היתה תוך שנה מיום הגירושין או ההתאלמנות.”

”עובד בחוץ לארץ 113א. (א) העובד בחוץ-לארץ מבוטח לפי חלק זה, אם הוא ומעבידו הם תושבי ישראל וחווה העבודה נקשר בישראל, או אף אם חווה העבודה לא נקשר בישראל ובמקום העבודה אין חובת ביטוח לפי החוק מפני פגיעה בעבודה ונמטרה הודעה על קיומו של החוזה כפי שייקבע בתקנות.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), אם שהה העובד בחוץ-לארץ תקופה העולה על חמש שנים רצופות, לא יהיה מבוטח לפי חלק זה אם לא הותר ביטוחו על-ידי שר העבודה, או על-ידי מי שהוסמך לכך על-ידי, בתקופת עבודתו בחוץ לארץ שלאחר חמש השנים.

113ב. אין רואים בקע מפשעתי כתוצאה מפגיעה בעבודה אלא אם נתקיימו במבוטח התנאים האמורים בתוספת האחת עשרה.” בקע מפשעתי

(1) בסעיף קטן (א) –

(א) בפסקה (1) אחרי “ממעונו” יבוא “או ממקום בו לן המבוטח אף אם אינו מעונו”, אחרי “או מן העבודה למעונו” יבוא “או ממקום עבודה אחד למשנהר” ואחרי “למטרה הכרוכה במילוי חובותיו כלפי מעבידו” יבוא “או בעיסוקו במשלח-ידו כעובד עצמאי”; ובסופה יוסף “לענין פסקה זו – לא יראו כסטיה או כהפסקה של ממש אם עשה זאת המבוטח כדי ללוות ילדו לגן הילדים או למעון ילדים או להשיבו משם.”;

(1) אחרי פסקה (2) יבוא:

(3) “אירעה למבוטח שהוא עובד, בהפסקה שנקבעה על דעת המעביד ושאינה עולה על שלוש שעות, במקום שבו המבוטח או העובדים במקום עבודתו סועדים, או תוך כדי נסיעתו או הליכתו למקום כאמור מהעבודה או בחזרה ממנו לעבודה ועקב נסיעתו או הליכתו זו;

(4) אירעה למבוטח שהוא עובד, במקום שבו משתלם שכרו, או תוך כדי נסיעתו או הליכתו למקום כאמור ועקב נסיעתו או הליכתו זו ונתקיימו התנאים שנקבעו לכך בתקנות;

(5) אירעה למבוטח שהוא עובד, תוך כדי מילוי תפקידו כחבר ועד עובדים שבמקום עבודתו ועקב מילוי תפקידו כאמור ונתקיימו התנאים שנקבעו לכך בתקנות; לענין זה דין חבר ועד מושב עובדים כדין חבר ועד עובדים;

(6) תאונה שאירעה תוך כדי נסיעה או הליכה בנסיבות האמורות בפסקאות (3) או (4), אין רואים אותה כתאונה בעבודה, אם המבוטח הפסיק את הנסיעה או ההליכה הפסקה של ממש או סטה מהדרך המקובלת, כשהפסקה או הסטייה לא היו למטרה הכרוכה במילוי חובותיו של המבוטח כלפי מעבידו, או אם יש לייחס את התאונה בעיקר לרשלנותו הפושעת של המבוטח ולא נגרם על ידיה אי-כושר עבודה לארבעה שבועות לפחות, נכות או מוות”;

(2) בסעיף קטן (ב), אחרי “בעת שהמבוטח נהג” יבוא “ברשלנות”, אחרי “ביחס לעבודתו” יבוא “שהובאה לידיעת העובדים במקום עבודתו” ואחרי “או נעשה” יבוא “נכה או”;

(3) בסעיף קטן (ג), אחרי “תאונה שאירעה” יבוא “לעובד” ואחרי “גורמים חיצוניים הנראים לעין” יבוא “בין שאירעה לעובד ובין לעובד עצמאי”;

(4) סעיף קטן (ד) – בטל.

תיקון סעיף 16

10. בסעיף 16 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א) –

(א) בפסקה (2) בסופה יוסף:

“וכן אדם הנבחן לפי סעיף 22 לחוק החניכות, תשי”ג–1953², או לפי הפרק השלישי לחוק שירות התעסוקה, תשי”ט–1959³, והוא בשעת הבחינה בלבד”;

(ב) אחרי פסקה (7) יבוא:

(8) “חבר הכנסת”;

(2) בסעיף קטן (ב) בסופו יוסף:

“ולגבי מבוטח לפי פסקה (8) יראו כמעבידו את החייב בתשלום השכר לו”.

תיקון סעיף 17

11. בסעיף 17 לחוק העיקרי –

(1) ברישה, במקום “אף אם יש בהן משום סטייה לחוק זה” יבוא “על אף האמור בחלק זה ובחלק ד””;

(2) במקום פסקה (3) יבוא:

(3) “מבוטח כאמור בסעיף 13א”;

(3) בפסקה (5), במקום “(7)” יבוא “(8)”;

(4) אחרי פסקה (5) יבוא:

(6) “עובד בישראל בשירות דיפלומטי או קונסולרי של מדינת-חוץ”.

תיקון סעיף 19

12. בסעיף 19 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ז), במקום “ההדדיים” יבוא “ההדדיות”.

תיקון סעיף 20

13. בסעיף 20 לחוק העיקרי, אחרי המלים “ואף לא לעבודה מתאימה אחרת” יבוא “ולא עסק למעשה בכל עבודה”.

² ס”ח תשי”ג, עמ’ 108.

³ ס”ח תשי”ט, עמ’ 32.

- הוספת סעיף 20א
14. אחרי סעיף 20 לחוק העיקרי יבוא:
- 20א. עובד עצמאי שצמצם את עבודתו בארבע שעות או יותר ליום עבודה, מחמת אי-כושר חלקי לעבודתו או לעבודה מתאימה אחרת שנגרם מפגיעה בעבודה, ישלם לו המוסד דמי פגיעה מופחתים לפי סעיף 12 לתוספת הרביעית.
- דמי פגיעה מופחתים
- תיקון סעיף 22
15. בסעיף 22 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב) בפסקה (3) יוסף:
- “בפסקה זו “הורה” – לרבות הורה מאמץ לפי חוק אימוץ ילדים, תש”ך–1960⁴, הורה המוכיח אימוץ על ידי פסק דין של בית משפט מוסמך והורה חורג.”
- תיקון סעיף 24
16. בסעיף 24 לחוק העיקרי, במקום כותרת השוליים יבוא “בקורת” ובמקום סעיף קטן (א) יבוא:
- “(א) שר העבודה רשאי לקבוע בתקנות הוראות בדבר חובת מעביד, רופא או מבוטח למסור הודעות על פגיעה בעבודה.”
- תיקון סעיף 30
17. בסעיף 30 לחוק העיקרי –
- (1) בסעיף קטן (א), במקום “לקבל מהמוסד מענק לידה” יבוא “למענק לידה”;
- (2) בסעיף קטן (ב), בסופו יוסף “ולהוצאות הקשורות בלידה”;
- (3) בסעיף קטן (ג), במקום “לבית חולים במקרים מיוחדים” יבוא “במקרים מיוחדים לבית חולים או למוסד רפואי אחר או בחזרה למעונה”;
- (4) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
- “(ד) המוסד רשאי לשלם אותו חלק ממענק הלידה המיועד לאישפוז המבוטחת במישרין לבית החולים או למוסד הרפואי שבו אושפזה בקשר ללידה.
- (ה) המוסד רשאי להגדיל את מענק הלידה, במקרים מיוחדים, בתנאים ובשיעור שייקבעו בתקנות.”
- תיקון סעיף 31א
18. בסעיף 31א לחוק העיקרי, במקום הגדרת “אב”, “אם” או “הורה” יבוא “והמונחים “אב” “אם” ו”הורה” יתפרשו בהתאם לכך”.
- תיקון סעיף 31ג
19. בסעיף 31ג לחוק העיקרי –
- (1) בסעיף קטן (א), במקום “יותר ממבוטח אחד” יבוא “יותר מהורה מבוטח אחד”;
- (2) סעיף קטן (ב) – בטל;
- (3) בסעיף קטן (ג), במקום “והורה חורג או מאמץ” יבוא “והורה אחר”.
- תיקון סעיף 131
20. בסעיף 131 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), במקום “כל עוד הוא חייב דמי ביטוח בעד תקופה העולה על ששה חדשים” יבוא “כל עוד קיים חוב של דמי ביטוח והפיגור בתשלומו הוא בעד תקופה העולה על שנים עשר חדשים”.
- תיקון סעיף 32 (ב)
21. בסעיף 32 (ב) לחוק העיקרי, אחרי “דמי-הביטוח” יבוא “לגבי מי שאינו מבוטח לפי חלק ב”.

⁴ ס”ח תש”ך, עמ’ 96.

22. בסעיף 34 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ג), במקום "הסעיפים 32, 50, 51, 52, 53, 54, 68, תיקון סעיף 34 104 ו-112" יבוא "חוק זה", במקום "מבוטח שלא נערכה שומה" יבוא "מבוטח שלא נערכה לו שומה", ובמקום "בכפוף להוראות סעיף 43" יבוא "בכפוף להוראות סעיפים 43, 44 ו-44, אולם אם נערכה למבוטח לאחר מכן שומה כאמור – תיקבע הכנסתו על פיה, ויראו את התשלומים ששולמו על ידי על פי הדין וחשבון או על פי קביעה מכוח סעיפים 43 ו-44 כמקדמות".
23. בסעיף 36 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ג), במקום "סעיפים 32, 50, 51, 52, 53, 54, 68, תיקון סעיף 36 104, 112, 9 לתוספת הרביעית ו-8 לתוספת השביעית" יבוא "חוק זה", במקום "מבוטח שלא נערכה שומה" יבוא "מבוטח שלא נערכה לו שומה" ובמקום "בכפוף להוראות סעיף 43" יבוא "בכפוף להוראות סעיפים 43, 44, 44, אולם אם נערכה למבוטח לאחר מכן שומה כאמור – תיקבע הכנסתו על פיה, ויראו את התשלומים ששולמו על ידי על פי הדין וחשבון או על פי קביעה מכוח סעיפים 43 ו-44 כמקדמות".
24. בסעיף 37 לחוק העיקרי, בכותרת השוליים, במקום "מוות" יבוא "שאיירים". תיקון סעיף 37
25. בסעיף 38 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
 "(ג) שר העבודה רשאי לקבוע בתקנות הוראות שלפיהן יופחת או יוגדל בתחום האמור בסעיף קטן (א), שיעור דמי הביטוח לגבי מפעל בשים לב למצב הבטיחות שבו."
26. סעיף 38 לחוק העיקרי – בטל. ביטול סעיף 38א
27. בסעיף 39 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ג), בסופו ייוסף:
 "וכן, באישור ועדת הכספים של הכנסת, הוראות מיוחדות בדבר תשלום או פטור מתשלום של דמי ביטוח, כולם או מקצתם, מהכנסה שמקורה בקצובות הכראה או נסיעה או מבונוסים, או מתשלום שהוא בנוסף לשכר החדשי הרגיל כפי שיוגדר בתקנות, או מהכנסה המשתלמת שלא בכסף או שלא במישרין על ידי מעביד לעובדו."
28. בסעיף 40 לחוק העיקרי –
 (1) ברישה, במקום "אף אם יש בהן משום סטיה מחוק זה" יבוא "על אף האמור בחלק זה";
 (2) בסוף פסקה (1) יבוא:
 "עובד ששכר עבודתו, כולו או מקצתו, אינו משתלם על ידי מעבידו או מטעמו, עובד במשק בית, עובד שאינו עובד עצמאי ואין עיקר הכנסתו מעבודה שכירה";
 (3) אחרי פסקה (4) יבוא:
 "(5) מבוטח הנתמך על ידי שירותי סעד, מבוטח בתקופת היותו אסיר או עציר, מבוטח השוהה בחוץ-לארץ, מבוטח שעבר מסוג אחד של מבוטחים למשנהו – בתקופת מעבר שתיקבע, מבוטח שעיקר זמנו ללימודים ואינו עובד ולא עובד עצמאי, מבוטח לפי חלק ב' לחוק בלבד, מבוטחים בני-זוג העובדים במפעל או בעסק של שניהם או של אחד מהם, מבוטח שאינו עובד בשנה הראשונה לביטוחו."

29. בסעיף 41 לחוק העיקרי, יימחק הקטע מ"אולם אם לא ניכה" ועד סופו. תיקון סעיף 41
30. בסעיף 43 לחוק העיקרי, במקום המלים "פקיד הגביה הראשי" ככל מקום שהן, יבוא "פקיד גביה ראשי". תיקון סעיף 43
31. אחרי סעיף 43 לחוק העיקרי יבוא:
 43א. (א) היה פקיד גביה ראשי משוכנע שהכנסתו של המבוטח או שכן העבודה של עובדי מעביד פלוני עולים על הסכומים הנקובים בדין וחשבון שהוגש לפי התקנות על ידי המבוטח או המעביד, רשאי הוא לקבוע את הסכום המגיע כדמי ביטוח שיש לשלםם.
 (ב) הוראות סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) לסעיף 43 יחולו על קביעת דמי ביטוח לפי סעיף קטן (א), כאילו היתה זו קביעת דמי ביטוח לפי סעיף קטן (א) לסעיף 43.
 (ג) הוגש ערר על הקביעה לפי סעיף קטן (א), על המוסד הראיה שהקביעה היתה סבירה.
 (ד) נעשתה קביעה לפי סעיף זה, רואים כאילו חל פרעון הסכום במועד התשלום של תקופת התשלום שאליה מתייחס הסכום.
32. בסעיף 44 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ד) יימחק "לחוק העיקרי". תיקון סעיף 44
33. בסעיף 46 לחוק העיקרי, האמור בסעיף קטן (ב) יסומן (ה) ובמקום סעיף קטן (א) יבוא:
 "א) לא ישולמו דמי ביטוח בעד עובד בעד הזמן שמגיעים לו דמי פגיעה, דמי לידה או תשלומים בקשר לשיקום מקצועי הניתן לפי סעיף 18(2).
 (ב) לא ישולמו דמי ביטוח לפי הסעיפים 33, 35 ו-37 בעד הזמן שמגיעה למבוטח קצבת זקנה ובעד הזמן שלאחר הגיע המבוטח לגיל 70 בגבר, או לגיל 65 באשה, אף אם לא מגיעה לו קצבת זקנה.
 (ג) לא ישולמו דמי ביטוח בעד הזמן שמגיעה למבוטח קצבת נכות אם אין לו כל הכנסה אחרת, ולא ישולמו דמי ביטוח לפי הסעיפים 33, 35 ו-37 בעד הזמן שמגיעה למבוטח לפי סעיף 3 לתוספת החמישית, קצבה בשל נכות שאינה לזמן מוגבל ושאינה דרגת נכות זמנית, אף אם יש לו הכנסה אחרת.
 (ד) לא ישולמו דמי ביטוח בעד פרק הזמן שמגיעה לעובד תמורת דמי פגיעה אלא מהסכום העודף על הסכום שהיה משתלם לו כדמי פגיעה אילו לא קיבל תמורת דמי פגיעה."
34. בסעיף 46 לחוק העיקרי, במקום "ותמורת קצבה משפחתית לא ייחשבו" יבוא "לא תיחשב". תיקון סעיף 46
35. בסעיף 48 לחוק העיקרי, במקום המלים "אם לא קבע שר העבודה, בתקנות, מועד אחר לתשלום" יבוא נקודה פסיק ואחריו "שר העבודה רשאי לקבוע בתקנות מועדים אחרים במקום המועדים שבסעיף זה, לכלל המבוטחים או לחלק מהם". תיקון סעיף 48

48א. המוסד רשאי לערוך עם מעביד או מבוטח או עם כאי-כוחם הסכם "הסכם השלומים" ככתב לפי טופס שייקבע בתקנות בדבר תשלום לשיעורים של חוב דמי ביטוח, כולו או מקצתו; נערך הסכם כאמור – רואים לגבי הזכות לגימלה ובכפוף לסעיף 68 (ב) ולתנאי ההסכם, כאילו שולמו דמי הביטוח שלגביהם נערך ההסכם, כל עוד חייב בתשלומם מקיים את הוראות ההסכם."

37. בסעיף 51 לחוק העיקרי – תיקון סעיף 51

- (1) בסעיף קטן (א), במקום "בעשרים אחוז" יבוא "עד עשרים אחוז";
- (2) בסעיף קטן (ב), במקום "כחמישים אחוז" יבוא "עד חמישים אחוז";
- (3) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) הסכום שבו הוגדלו דמי הביטוח לפי סעיף זה תוך תקופה של חמש שנים שקדמו למקרה המזכה לגימלה ובעד התקופה האמורה, אין רואים אותו כחוב של דמי ביטוח לענין סעיפים 131, 50 וסעיפים 3, 4 ו-4א לתוספת השביעית."

38. בסעיף 53 לחוק העיקרי – תיקון סעיף 53

- (1) בכותרת השוליים, במקום "תקלות" יבוא "הקלות";
- (2) בסעיף קטן (ב), אחרי "הסמכויות של קצין המחוז" יבוא "או ממונה על מחוז" ואחרי "המוטלים על קצין המחוז" יבוא "או ממונה על מחוז".

39. במקום סעיף 54 לחוק העיקרי יבוא: תחלפת סעיף 54

54. שר העבודה רשאי לקבוע בתקנות, לגבי כלל המבוטחים או לסוגים מהם, הוראות בדבר שיטת הגביה של דמי הביטוח, בדבר עיגול הכנסה שלפיה משתלמים דמי ביטוח כדי 10 לירות ובדבר עיגול דמי ביטוח לסכום הקרוב ביותר המתחלק בארבע, באופן שהמנה תהיה כלירות שלמות."

40. במקום סעיף 55 לחוק העיקרי יבוא: תחלפת סעיף 55

55. (א) מי שהוסמך לכך על ידי המוסד רשאי להיכנס בעת המתקבלת על הדעת לכל מקום שיש לו יסוד להניח שעובד בו אדם כעובד עצמאי או שמועבד בו עובד, או לשם חקירה בקשר לתביעה או לתשלום גימלה, ובלבד שלא יהא רשאי להיכנס בכות למקום מגורים לשם חקירה כאמור אלא על פי צו מאת שופט של בית משפט שלום.

(ב) מי שהוסמך כאמור בסעיף קטן (א) רשאי לדרוש כי יוצג בפניו כל פנקס או מסמך אחר בדבר האנשים העובדים באותו מקום, הן כעובדים והן כעובדים עצמאיים, ולחקור כל אדם בכל ענין הנוגע לחוק זה, ובלבד שלא יידרש אדם לתת תשובה או עדות העלולות להפיליו.

(ג) הוראות סעיף זה אינן באות לגרוע מהאמור בסעיף 24."

41. האמור בסעיף 56 לחוק העיקרי יסומן (א), המשפט השני שבו יימחק, ואחריו יבוא: תיקון סעיף 56

"(ב) שר העבודה רשאי, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לשנות בצו את הלוח שכתוספת התשיעית אם שונה שיעור דמי הביטוח לפי

סעיף 45 או אם השתנה היחס בין מספר המבוטחים לפי סעיף 33 לבין מספר המבוטחים לפי סעיף 35.

תיקון סעיף 61 42. בסעיף 61 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) לא נרשם מבוטח על פי הוראות בדבר רישום החלות עליו, יהיו דמי הביטוח, לגבי התקופה שלא נרשם כאמור, הסכום השווה לדמי הביטוח לפי חלק ד' בתוספת ריבית על דמי ביטוח אלה, לזמן שעבר ממועד התשלום, כולו או מקצתו – לפי החלטת המוסד – עד היום בו נרשם המבוטח, בשיעור של 9% לשנה."

תוספת סעיף 61 43. אחרי סעיף 61 לחוק העיקרי יבוא:

61א. חדל אדם להיות מבוטח לפי חלק א' תקופה של למעלה מחמש שנים רצופות, וחזר והיה למבוטח, לא תיחשב לגביו כל תקופת אכשרה לענין הסעיפים 7, 11 ו-13ה, אלא מהיום שחזר והיה למבוטח כאמור."

"הפסקת הביטוח ותקופת אכשרה"

תוספת סעיף 63 44. אחרי סעיף 63 לחוק העיקרי יבוא:

63א. (א) שר העבודה רשאי לקבוע בתקנות הוראות בדבר בדיקות רפואיות של אדם התובע גימלה, או של אדם שמכוחו או בקשר אליו נתבעת או משתלמת גימלה, וכן בדבר דינו של מי שלא קיים חובה שהוטלה עליו לפי סעיף זה.

"בדיקות רפואיות"

(ב) הוצאות בדיקה רפואית לפי סעיף זה יחולו על המוסד."

תיקון סעיף 64 45. בסעיף 64 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (ב) יימחק "להוציא קצבה משפחתית המשתלמת גם בנוסף לקצבה אחרת";
(2) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) הוראות סעיף קטן (ב) לא יחולו לגבי –

(1) קצבה משפחתית;

(2) דמי קבורה;

(3) מבוטח המקבל קצבת נכות והזכאי לקבל קצבת נכות

בקשר לפגיעה אחרת, ובלבד שסך כל הקצבות לא יעלה על

הקצבה שהיתה ניתנת לו אילו היתה דרגת נכותו 100 אחוזים;

(3) בסעיף קטן (ה), אחרי "חוק משפחות החיילים שנספו במערכה (תגמולים

ושיקום), תש"י-1950", יבוא "חוק המשטרה (נכים ונספים), תשט"ו-1955",

חוק שירות בתי הסוהר (נכים ונספים), תש"ך-1960".

(4) סעיף קטן (ו) – בטל.

תיקון סעיף 66 46. בסעיף 66 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) הסכים המוסד לשלם לנכה מענק במקום קצבה, לפי סעיף 6

לתוספת החמישית, בתנאי שהמענק ישמש להשגת מקור פרנסה למבוטח,

ולדעת המוסד קיים צורך בפיקוח על הוצאת הכסף, רשאי בית הדין

לביטוח לאומי, לפי בקשת המוסד, למנות אדם שלידי יינתן המענק,

כולו או מקצתו, וליתן לאותו אדם הוראות בדבר השימוש במענק."

5 סי"ח תשט"ו, עמ' 74.

6 סי"ח תש"ך, עמ' 37.

(1) בסעיף קטן (ב) –

(א) ברישה, אחרי "המגיעות ממנו" יבוא "למבוטח או לכל אדם אחר מכוח המבוטח";

(1) בפסקה (1) יימחקו המלים מן "לרבות דמי ביטוח" עד "חייב בתשלומם", ובמקום "אולם אם" יבוא "ובלבד שאם";

(ג) בפסקה (3) יימחקו המלים "ואשר הזכאי לא חייב בהחזרתם";

(2) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) זכות לגימלה של אדם לא תוקנה לכונס הנכסים הרשמי או לנאמן בהליכים לפי פקודת פשיטת הרגל, 1936";

(ד) בסעיף זה – "דמי ביטוח":

(1) לרבות דמי ביטוח שנערך לגביהם הסכם כאמור בסעיף

48א, אף אם עדיין לא הגיע זמן פרעונם לפי ההסכם, ודמי

ביטוח שבתשלומם חייב בעלה של אשה שאינה מבוטחת לפי

סעיף 3 (ב) כשהיא זכאית למענק לידה;

(2) למעט דמי ביטוח שמעבדו של המבוטח חייב בתשלומם.

(ה) על אף האמור בסעיף קטן (ב) לא יזקוף המוסד על חשבון

קצבה חוב של דמי ביטוח בסכום העולה על מחצית הקצבה החדשית,

כשהזכאי לקצבה אינו מבוטח.

69א. גבה המוסד כספים לפי דרישתו בטעות או שלא כדין ולא החזיר כספים אלה תוך ששה חודשים מיום גבייתם, ישלם עליהם המוסד ריבית בשיעור של 9% לשנה לזמן שעבר ממועד הגביה עד יום החזרתם ולפי תנאים שייקבעו בתקנות.

"החזרת כספים
שגנבו בטעות"

(1) במקום סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ד) זכאי לגימלה שקיבל מצד שלישי תשלום על חשבון פיצויים

כאמור, רשאי המוסד לזקוף סכום השווה ללא יותר מ-75% מאותו תשלום

על חשבון הגימלה המגיעה ממנו; הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על

פיצויים ששולמו לזכאי לגימלה מכוח סעיפים קטנים (ו), (ז) ו-(ח).";

(2) אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:

"(ו) הגיש הזכאי לגימלה תביעה לפיצויים נגד צד שלישי ותביעה

זו התבררה יחד עם תביעת המוסד לפי סעיף קטן (א), לא יהיה המוסד

זכאי לסכום העולה על 75% מסכום הפיצויים הכולל, והזכאי לגימלה יהא

זכאי ליתרה.

(ז) הוגשה תביעת המוסד לפי סעיף קטן (א) ובאותה שעה לא

הוגשה תביעת הזכאי לגימלה לפיצויים נגד הצד השלישי, יודיע המוסד

7 ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 566, עמ' 21.

לזכאי לגימלה על הגשת תביעתו כאמור; לא עשה כן והתבררה התביעה מבלי שהזכאי לגימלה היה בעל דין בה, והמוסד גבה בעקבות פסק דין שניתן בתביעה סכום העודף על 75% מסכום הפיצויים הכולל, ישלם המוסד לזכאי לגימלה את הסכום העודף.

(ח) הגיש הזכאי לגימלה תביעה לפיצויים נגד הצד השלישי, ובאותה שעה לא הוגשה תביעת המוסד לפי סעיף קטן (א), והזכאי לגימלה הודיע למוסד על הגשת תביעתו, יהא הזכאי לגימלה זכאי לפחות ל-25% מסכום הפיצויים הכולל שנפסק באותה תביעה.

(ט) "סכום הפיצויים הכולל" לענין סעיפים קטנים (ו), (ז) ו-(ח)—סך-כל הפיצויים המגיעים מהצד השלישי למוסד ולזכאי לגימלה כאחד.

(י) ההודעה האמורה בסעיפים קטנים (ז) ו-(ח) תישלח בדואר רשום, תוך זמן סביר שיאפשר דיון מאוחד בתביעות המוסד והזכאי לגימלה.

(יא) היה המקרה שחייב את המוסד בתשלום גימלה לפי חוק זה משמש גם עילה לחייב את המעביד, נוסף לצד שלישי, בתשלום פיצויים לזכאי לגימלה לפי פקודת הנוזיקין האזרחיים, 1944⁸, לא יהיה הצד השלישי זכאי לתבוע מהמעביד להשתתף בתשלום הפיצויים שהצד השלישי חייב בו לפי סעיף קטן (א), על אף האמור בסעיף 64 לפקודה האמורה, וסכום הפיצויים האמור יוקטן בסך שבו היה המעביד חייב כהשתתפות בתשלום הפיצויים אלמלא הוראות סעיף קטן זה."

הוספת סעיף 72 אחרי סעיף 72 לחוק העיקרי יבוא: 50.

72א. לא ייוצג אדם בפני המוסד אלא על-ידי עורך דין, רואה חשבון, ידיד קרוב, נציג ארגון עובדים או מעבידים, נציג ארגון של ישובים חקלאיים, או אדם אחר שנתקיימו בו התנאים שייקבעו לכך בחקנות."

"ייוצג בפני המוסד

תיקון סעיף 76 בסעיף 76 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב), יימחק "והוא יהיה יושב ראש הועדה". 51.

הוספת סעיף 79 אחרי סעיף 79 לחוק העיקרי יבוא: 52.

79א. קיומם של המועצה, המינהלה או של ועדה מועדות המועצה ותוקף החלטותיהן לא ייסגעו מחמת שנתפנה מקומו של חבר או שהיה ליקוי במינויו."

"קיום סמכויות

תיקון סעיף 81 בסעיף 81 לחוק העיקרי, בסופו יווסף "ואת יתר חברי המינהלה". 53.

תיקון סעיף 87 בסעיף 87 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ג), במקום "שלושה חדשים" יבוא "ששה חדשים". 54.

הוספת סעיף 89 אחרי סעיף 89 לחוק העיקרי יבוא: 55.

89א. המינהלה רשאית, על פי המלצת המועצה ובאישור שר העבודה, ליתן הענקות, במסגרת התקציב שאושר בהתאם לסעיף 86, למוסד לבטיחות וגיחות שהוקם על פי חוק ארגון הפיקוח על העבודה, תשי"ד—1954⁹, לכל תאגיד או גוף אחר העוסקים בקידום פעולות הבטיחות בעבודה וכן לעריכת מחקרים בתחום הביטוח הסוציאלי."

"הענקות

⁸ ע"ר 1144, תוס' 1 מס' 1380, עמ' 83.

⁹ ס"ח תשי"ד, עמ' 204.

(1) בפסקה (4) יימחק "וכן תמורת קצבה משפחתית";

(2) אחרי פסקה (5) יבוא:

"(6) של אדם הטוען שלא שולמו דמי קבורה ונגרמה לו

הוצאה כספית בשל כך."

.57 בסעיף 105 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), אחרי פסקה (5) יבוא:

"(6) אדם כאמור בפסקה (6) לסעיף 104."

.58 האמור בסעיף 107 לחוק העיקרי יסומן (א) ואחריו יבוא:

"(ב) החלטה אחרת של בית דין מקומי ניתנת לערעור בשאלת חוק

אם ניתנה לכך רשות על ידי בית הדין בגוף ההחלטה או על ידי אב בית

הדין לערעורים."

.59 בתוספת הראשונה לחוק העיקרי, במקום סעיף 5 יבוא:

"5. היה המבוטח זכאי לקצבה וחדלו להתקיים בו תנאי הזכאות לקצבה בהתאם לסעיף 5 לחוק – יוסק תשלום הקצבה; חזר המבוטח ונעשה זכאי לקצבה – יחודש תשלום הקצבה. שנות העבודה שבהן הוסק תשלום הקצבה כאמור, יבואו במנין השנים לענין הגדלת הקצבה לפי סעיף 4 לתוספת זו."

.60 בתוספת השנייה לחוק העיקרי –

(1) בסעיף 1 –

(א) במקום פסקה (1) (א) יבוא:

"(א) מי שהיתה אשתו פחות משנה, ואם מלאו לה 55 שנה –

פחות מחצי שנה, ולא ילדה ילד למבוטח;"

(1) בפסקה (1) (ב), אחרי "פסק דין של בית דין מוסמך" יבוא "או של

בית משפט מוסמך";

(2) בפסקה (3) יימחקו המלים מן "כל מקום שמדובר" עד "בשעת

פטירתו של המבוטח";

(2) במקום סעיף 3 יבוא:

"3. אלמנה שלא מלאו לה עדיין חמישים שנה, אך כבר מלאו לה

ארבעים שנה, ישלם לה המוסד קצבה בסך אחת עשרה לירות ועשרים

וחמש אגורות."

(3) בסעיף 4, במקום "לפי תוספת זו" יבוא "או שפקעה זכותה לקצבה מכוח

האמור בסעיפים 5 או 6 לתוספת זו" ובמקום "180 ל"י" יבוא "360 לירות";

(4) סעיף 7 – בטל;

(5) במקום סעיף 8 יבוא:

"8. (א) חזרה האלמנה ונישאה – תפקע זכותה לקצבה והמוסד ישלם

לה מענק 360 לירות, אולם אלמנה כאמור שחדלה להיות נשואה לפני

תום שנתיים מהיום שבו חזרה ונישאה, או שתוך תקופה זו החלו הליכי

גירושין בינה לבין בעלה בפני בית-דין או בפני בית-משפט, תהא זכאית

מחדש לקצבה החל מהיום שבו חדלה להיות נשואה כאמור, והמענק ששולם לה לפי סעיף קטן זה ייזקף על חשבון הקצבה.

(ב) אלמנה שנתקיימו בה התנאים האמורים בסעיף קטן (א) לחידוש מתן הקצבה בתקופה שבין יום כ"א באדר ב' תשכ"ב (1 באפריל 1962) לבין יום סרטומו ברשומות של חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 11), תשכ"ה-1965, תהיה זכאית לקצבה מיום הפרסום כאמור.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי שר העבודה לקבוע בתקנות סוגי מקרים ותנאים שבהם לא תפקע זכותה לקצבה של האלמנה שחזרה ונישאה.

(6) במקום סעיף 9 יבוא:

"9. אלמנה הזכאית למענק לפי סעיף 4 לתוספת זו וסעיף 8 לתוספת זו אינו חל עליה, שוב לא תהא זכאית לקצבה בזכותו של אותו מבוטח, אולם אלמנה שחדלה להיות מסוגלת לכלכל עצמה תוך שנה מפטירת המבוטח או שילדה למבוטח ילד אחרי מותו, תהיה זכאית לקצבה החל מיום פטירתו של המבוטח, והמענק ששולם לה כאמור ייזקף על חשבון הקצבה המגיעה לה."

(7) סעיף 10 – בטל;

(8) בסעיף 12, במקום "הקצבה" יבוא "הגימלה", במקום "הקצבאות" יבוא "הגימלאות", ובמקום "מהקצבה" יבוא "מהגימלה";

(9) בסעיף 16, לפני "11" יבוא "8".

61. בתוספת הרביעית לחוק העיקרי –

תיקון התוספת הרביעית

(1) בכותרת, במקום "(סעיף 20)" יבוא "(סעיפים 20 ו-20א)";

(2) בסעיף 4, בסופו יווסף "על אף האמור בסעיף 20 לחוק";

(3) במקום סעיף 5 יבוא:

"5. מבוטח שמעבדו משלם דמי ביטוח מופחתים על פי סעיף 38 לחוק, לא ישולמו לו דמי פגיעה בקשר לפגיעה בעבודה אך הוא זכאי לתמורת דמי פגיעה ממעבידו."

(4) אחרי סעיף 7 יבוא:

"7א. משתלמים דמי הפגיעה עקב אותה פגיעה בעבודה בעד תקופות שאינן רצופות, יוגדלו או יוקטנו דמי הפגיעה בעד כל תקופת תשלום שלאחר תקופת התשלום הראשונה בהתאם לתנודה בין המדד שהיה קיים ביום האחרון של תקופת התשלום הראשונה, לבין המדד הקיים ביום הראשון לכל תקופת תשלום נוספת, ובלבד שלא יעלו על המקסימום שנקבע לפי סעיפים 7 ו-10 לתוספת זו לגבי החודש שבעדו משתלמים דמי הפגיעה;

"מדד", בסעיף זה – מדד יוקר המחיה שלפיו משתלמת תוספת יוקר לעובדי המדינה";

(5) בסעיף 8, במקום "שכר רבע שנה" יבוא "הסכום שממנו מגיעים דמי ביטוח בעד רבע שנה" ובסופו יווסף "וכן הוראות בדבר חישוב התקופה של רבע שנה לענין סעיף זה";

(6) במקום סעיף 9 יבוא:

9. לענין חישוב שכר העבודה הרגיל בהתאם לסעיף 8 לחוספת זו, לגבי מבוטח לפי סעיף 16 (א) פסקאות (2) עד (8) לחוק, יובא בחשבון הסכום ששימש יסוד לחישוב דמי הביטוח.

(7) בסעיף 10, לפני "לענין תוספת זו" יבוא "ובדבר דרכי חישוב דמי הפגיעה המופחתים";

(8) אחרי סעיף 10 יבוא:

11. מבוטח שאירעה לו פגיעה בעבודה כעובד, הכנסותיו כעובד עצמאי לא יובאו בחשבון לצורך חישוב שכר עבודתו הרגיל לענין תוספת זו והתוספת החמישית אלא אם נתמלאו בו התנאים שהיו מזכים אותו לגימלה לפי חלק ב' לחוק אילו נפגע בעבודתו כעובד עצמאי.

12. דמי פגיעה מופחתים לפי סעיף 20 לחוק יהיו לגבי כל יום שבעדו משתלמים דמי פגיעה מופחתים כאמור, חלק יחסי מדמי הפגיעה לפי תוספת זו, באותו יחס שבין מספר שעות העבודה שהמבוטח עבד באותו יום למספר שעות העבודה שהיה המבוטח עובד באותו יום אלמלא הפגיעה בעבודה, ובלבד שלא ישולמו דמי פגיעה מופחתים כאמור בקשר לאותה פגיעה בעבודה יותר מאשר בעד 26 שבועות; לענין זה לא יובא בחשבון כיום עבודה מלא של המבוטח פרק זמן העודף על שמונה שעות עבודה.

62. בתוספת החמישית לחוק העיקרי –

(1) האמור בסעיף 1 יסומן (א), ובסופו יווסף "לנכה כאמור שבעת הפגיעה בעבודה טרם מלאו לו 21 שנה, ישולם המענק בשיעור מוגדל כפי שייקבע בתקנות", ואחריו יבוא:

"(ב) אם מדד יוקר המחיה שלפיו משתלמת תוספת יוקר לעובדי המדינה ביום שבו נקבעה דרגת נכות לנכה כאמור בסעיף קטן (א) (להלן – המדד החדש) גדול ממדד יוקר המחיה שהיה קיים ביום האחרון לתשלום דמי הפגיעה (להלן – המדד הקובע), יוגדל סכום דמי הפגיעה המשמש יסוד לחישוב המענק באופן יחסי לשיעור העלייה של המדד החדש לעומת המדד הקובע, ובלבד שדמי הפגיעה המשמשים יסוד לחישוב המענק לא יעלו על המקסימום שנקבע לפי סעיפים 7 ו-10 לתוספת הרביעית."

(2) סעיף 2 – בטל;

(3) בסעיף 3, במקום "היו עקב המקסימום כאמור" יבוא "אם עקב שינויי המקסימום כאמור היו" ובמקום "בחודש שבו שולמה לראשונה קצבת נכות" יבוא "בחודש שבו מגיעה קצבת הנכות";

(4) אחרי סעיף 3 יבוא:

"א3. (א) נכה שנקבעה לו דרגת נכות של 75% לפחות, שאינה לזמן מוגבל ושאינה דרגת נכות זמנית, זכאי, בנוסף לכל גימלה אחרת –

(1) לקצבה מיוחדת להחזקתו האישית או לשיקומו המקצועי עקב נכותו בסכומים ולפי כללים שייקבעו בתקנות, אולם לא יותר משליש הקצבה המקסימלית לפי סעיף 3;

תיקון התוספת
חמישית

(2) למענק לטידורים חד-פעמיים הנובעים מנכותו, כתנאים ובסכומים שייקבעו בתקנות.

(ב) שר העבודה רשאי להחיל הוראות סעיף קטן (א) לגבי נכה שדרגת נכותו פחותה מ-75% בהתאם לתנאים מיוחדים שייקבעו על-ידיו.
(5) בסעיף 6, במקום "מ-50%" יבוא "מ-25%";

(6) אחרי סעיף 8 יבוא:

"8א. על אף האמור בסעיף 8 לתוספת זו, רשאים הרופא או הועדה הרפואית לקבוע דרגת נכות לזמן מוגבל או דרגת נכות זמנית אף בשיעור העולה על הקבוע כמבחינים, ובלבד שהקביעה לא תעלה על 100% ולא תהיה יותר מאשר לשנה אחת."

(7) האמור בסעיף 10 יסומן (א) ובו, במקום "תאונת עבודה כאמור" יבוא "פגיעה בעבודה כאמור", במקום "מאותה תאונה" יבוא "מאותה פגיעה בעבודה", ואחרי יבוא:

"(ב) שר העבודה רשאי לקבוע בתקנות הוראות מיוחדות בדבר חישוב דרגת הנכות לענין סעיף קטן (א) לגבי כלל הנכים או לסוגים.
(8) במקום סעיף 12 יבוא:

"12. קצבת הנכות המשתלמת לפי תוספת זו למבוטח שבעת הפגיעה בעבודה טרם מלאו לו שמונה עשרה שנה, להוציא מבוטח לפי סעיף 1 (ב) (1) לחוק שלא משתלם לו שכר בעד עבודתו, תוגדל לאחר שמלאו לו שמונה עשרה שנה ותשוב ותוגדל לאחר שמלאו לו עשרים ואחת שנה – הכל כפי שייקבע בתקנות; מבוטח כאמור שנפגע בעבודה לאחר שמלאו לו שמונה עשרה שנה אך טרם מלאו לו עשרים ואחת שנה, תוגדל קצבת הנכות שמשתלמת לו לפי תוספת זו בעת הגיעו לגיל עשרים ואחת, כפי שייקבע בתקנות."

63. בתוספת הששית לחוק העיקרי –

(1) במקום סעיף 1 יבוא:
"1. בתוספת זו –

(1) דין אלמן כדין אלמנה;

(2) "אלמנה", "אלמן" או "ילד" – אלמנה, אלמן או ילד שהם בגדר תלויים כמבוטח לפי סעיף 22 (ב) לחוק;

(2) בסעיף 4, אחרי "ארבעים שנה" יבוא "ואינה זכאית לקצבה או שזכותה לקצבה סקעה לפי תוספת זו";

(3) בסעיף 5 תימחק הסיפה המתחילה במלים "ובלבד שלא יהיה";

(4) במקום סעיף 8 יבוא:

"8. (א) חזרה האלמנה ונישאה – תפקע זכותה לקצבה והמוסד ישלם לה מענק בשיעור האמור בסעיף 4 לתוספת זו, אולם אלמנה כאמור שחדלה להיות נשואה לפני תום שנתיים מהיום שבו חזרה ונישאה, או שתוך תקופה זו החלו הליכי גירושין בינה לבין בעלה בפני בית-דין או בפני בית-משפט, תהא זכאית מחדש לקצבה החל מהיום שבו חדלה להיות

תיקון התוספת הששית

נשואה כאמור, והמענק ששולם לה לפי סעיף קטן זה ייזקף על חשבון הקצבה.

(ב) אלמנה שנתקיימו בה התנאים האמורים בסעיף קטן (א) להידוש מתן הקצבה בתקופה שבין יום כ"א באדר ב' תשכ"ב (1 באפריל 1962) לבין יום פטירתו כרשומות של חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 11), תשכ"ה—1965, תהיה זכאית לקצבה מיום הפרסום כאמור.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי שר העבודה לקבוע בתקנות סוגי מקרים ותנאים שבהם לא תפקע זכותה לקצבה של אלמנה שחזרה ונישאה.

(5) סעיף 9 – בטל;

(6) במקום סעיף 10 יבוא:

10. אלמנה הזכאית למענק לפי סעיף 4 לתוספת זו וסעיף 8 לתוספת זו אינו חל עליה, שוב לא תהא זכאית לקצבה בזכותו של אותו מבוטח, אולם אלמנה שחדלה להיות מסוגלת לכלכל עצמה תוך שנה מפטירת המבוטח או שילדה למבוטח ילד אחרי מותו תהיה זכאית לקצבה החל מיום פטירתו של המבוטח, והמענק ששולם לה כאמור ייזקף על חשבון הקצבה המגיעה לה.

64. בתוספת השביעית לחוק העיקרי –

תיקון התוספת
השביעית

(1) בסעיף 3, במקום "תקופת האכשרה המזכה לדמי לידה היא תקופת ביטוח כעובדת או כעובדת עצמאית במשך" יבוא "זכאית לדמי לידה מי שהיתה מבוטחת כעובדת או כעובדת עצמאית", ובמקום "שלושים יום" יבוא "ששים יום";

(2) בסעיף 4, בפסקה (1), במקום "שלושים יום" יבוא "ששים יום" ולאחריו יבוא:

4. עובדת או עובדת עצמאית שנאלצה להפסיק את עבודתה או עיסוקה במשלה-יידה עקב הריונה אף לפני החודש החמישי להריון, תהא זכאית לדמי לידה כאמור בסעיף 1 (א) לתוספת זו, אם היתה מבוטחת תקופת ביטוח כעובדת או כעובדת עצמאית 15 חדשים מתוך 22 החדשים שקדמו ליום שבעדו מגיעים לראשונה דמי לידה ושולמו דמי הביטוח לפי הסעיפים 35 או 40 לחוק, להוציא דמי ביטוח שמועד פרעונם חל תוך 60 יום לפני היום שבעדו מגיעים לראשונה דמי לידה.

(3) במקום סעיף 6 יבוא:

6. דמי הלידה ליום הם: שלושה רבעים משכר העבודה הרגיל של המבוטחת אך לא יותר מ-10.50 לירות.

(4) במקום סעיף 7 יבוא:

7. שכר העבודה הרגיל לענין סעיף 6 לתוספת זו הוא הסכום היוצא מחלוקת הסכום שממנו מגיעים דמי ביטוח בעד רבע השנה שקדם ליום שבעדו מגיעים לראשונה דמי לידה, ב-90; שר העבודה רשאי לקבוע בתקנות הוראות לחישוב שכר העבודה הרגיל במקרים שבהם החישוב

לפי סעיף זה לא ישקף, לדעתו, נאמנה את שכר העבודה הרגיל של המבוטחת, וכן הוראות בדבר חישוב התקופה של רבע השנה לענין סעיף זה.”

(5) במקום סעיף 8 יבוא:

”8. לענין חישוב שכר העבודה הרגיל בהתאם לסעיף 7 לתוספת זו יובא בחשבון, לגבי עובדת עצמאית, הסכום ששימש יסוד לחישוב דמי הביטוח.”

(6) אחרי סעיף 9 יבוא:

”10. בחישוב שכר עבודתה הרגיל של עובדת לענין תוספת זו לא יובאו בחשבון הכנסותיה כעובדת עצמאית אלא אם היתה זכאית לדמי לידה אילו היתה עובדת עצמאית בלבד.”

65. בתוספת העשירית לחוק העיקרי –

תיקון התוספת
העשירית

(1) בסעיף 3, בסופו יוסף ”היתה האם המפרנסת העיקרית של הילד, תשולם לה הקצבה אף אם הילד נמצא ברשותו או בהשגחתו של האב”;

(2) בסעיף 4, בסופו יוסף ”אולם קצבה משפחתית המשתלמת לראשונה לאחר יום פרומו ברשומות של חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 11), תשכ"ה–1965, תשולם לאם הנמצאת בישראל אף אם נתקיימו התנאים האמורים לגבי האב אלא אם הילד נמצא עם האב בלבד”;

(3) האמור בסעיף 5 יסומן (ב) ולפניו יבוא:

”(א) המוסד ישלם את הקצבה להורה אף אם לא נתקיימו בו התנאים לפי הסעיפים 3 ו-4, לפי הענין, אם ביקש זאת ההורה הזכאי לקצבה לפי הסעיפים האמורים.”

(4) אחרי סעיף 5 יבוא:

”5א. קצבה משפחתית לפי סעיפים 3, 4 או 5 תשולם אם קיימים לפחות באחד ההורים התנאים לזכאות לקצבה כאמור.”

(5) סעיפים 11, 12 ו-13 – בטלים.

66. אחרי התוספת העשירית לחוק העיקרי יבוא:

הוספת תוספת
אחת עשרה

”תוספת אחת עשרה

(סעיף 13ב)

התנאים שבהם רואים בקע מששעתי כתוצאה מפגיעה בעבודה הם:

(1) הומעת הבקע באה תוך כדי העבודה כתוצאה ממאמץ לא רגיל או עקב פגיעה במישרין באזור קיר הבטן;

- (2) עקב הוסעת הבקע הפטיק המבוטח את עבודתו וקיבל טיפול רפואי תוך 72 שעות מהוסעת הבקע;
- (3) הודעה על התקף כאבים עקב הבקע נמסרה למוסד או למעביד תוך 72 שעות מהוסעתם, להוציא ימי מנוחה שברעית, חג או שבתון שעל פי חיקוק, נוהג, חוזה עבודה או הסכם קיבוצי אין המבוטח עובד בהם – אולם המוסד רשאי, לפי שיקול דעתו, לראות בבקע תוצאה מפגיעה בעבודה אף אם לא נמסרה הודעה כאמור.

67. תחילתו של סעיף 50 היא כחום ששה חדשים מתאריך פרסומו של חוק זה ברשומות. תחילה

68. סעיף 3 (1) לא יחול על אשה שביום פרסומו של חוק זה ברשומות כבר מלאו לה ששים שנה. הוראת מעבר

יגאל אלון
שר העבודה

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

